

føre eller genindføre et statsligt tilsyn med et omfattende korps af inspektører. Det vil kræve en masse ressourcer. Det er meget bureaukratisk, og jeg mener faktisk også, at det er temmelig utidssvarende.

Men vi ser frem til, at der i forbindelse med forenklingen og moderniseringen af prismærkningsloven, som var planlagt til efteråret, også vil blive taget fat omkring kontrolproblemet. Det er selvfølgelig også relevant, at vi først får undersøgt, hvor stort problemet reelt er.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, men vi er enige i målet og i problemstillingen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi er i SF enige med Kristeligt Folkeparti i, at der er et behov for at have en kontrol med, om prismærkningsloven overholdes.

I den periode, der er gået, siden kontrollen blev ophævet for godt og vel 10 år siden, er selve loven blevet skærpet adskillige gange, sådan at den på mange måder er blevet langt mere præcis, end den var dengang. Man har som handlende pligt til at annoncere eller oplyse klart om, hvilke grupper der modtager rabat, hvad den maksimale rabat er, om der er andre fordele, man får i forbindelse med køb, f.eks. gunstige kreditter.

Det er ting, der på mange måder er fremskridt i lovgivningen. Men det er jo sådan, at selvjustits – jeg tror, det var ministeren, der brugte begrebet, da han var heroppe – sjældent virker helt, som man kunne ønske sig det. Så var der jo mange områder, hvor vi ikke behøvede at kontrollere, hvis det var sådan, at vi var en nation både som borgere og erhvervsliv, der overholdt loven til punkt og prikke på alle områder. Sådan er vi ikke som flest, og derfor er det altså ikke tilstrækkeligt at basere sig på selvjustits.

Jeg synes også, det er et område, hvor man må sige, at det for den enkelte forbruger er en elendig løsning at skulle gå til politiet. Også som lovgiver synes jeg faktisk, det er en temmelig elendig løsning. Jeg synes ikke, det er et område, vi især skal bruge politiets kræfter på: at efterforske, om de enkelte butikker overholder prismærkningsreglerne. Der burde man have en anden form for kontrol.

Jeg kan også forstå på ministeren, at han ikke er fuldstændig afvisende over for det. Vi har jo på mange måder nogle udmærkede midler med internettet, hvor man garanteret vil kunne få stor hjælp fra forbrugere, som er utilfredse eller mener, at der er forkert prismærkning eller der

helt mangler prismærkning, sådan at de faktisk kan hjælpe et kontrolsystem på vej ved at maile ind over en hjemmeside.

Kl. 19.30

Når det nu er sådan, at ministeren heroppefra har annonceret og den konservative ordfører sat dato på en revision af prismærkningsloven til efteråret, synes jeg, det ville være relevant at få at vide, om ministeren inden da vil sikre, at vi får et bedre overblik over, hvordan selvjustitsen egentlig har fungeret på området, hvordan de forskellige forbrugerorganisationer ser på det, og hvad der ellers er af oplysninger på området.

Med disse ord vil jeg sige, at vi er positivt indstillede over for Kristeligt Folkepartis forslag.

Kim Sejr (RV):

Det er selvfølgelig klart utilfredsstillende med det fifleri og luskebukseri, der findes visse steder i detailhandelen for at skjule forskellige ting over for forbrugerne, og heldigvis bliver der også gjort opmærksom på det af vågne forbrugere og ikke mindst en vågen presse, og det er jo også derfor, vi ser mange af de sager dukke op.

Men det kan altså ikke være meningen, at det skal være danske dagblade og de elektroniske medier, der skal være vagthunde på området. Det er sådan set et politisk ansvar, og heldigvis diskuterer vi jo også forbrugerpolitik. Vi har netop haft spørgsmålet om Forbrugerforum til diskussion, og de intentioner og ambitioner, der ligger bag den nye forbrugerpolitik, peger i retning af, at vi skal have tøjler i de her ting.

Med hensyn til Kristeligt Folkepartis forslag er vi i den radikale gruppe lidt skeptiske ved det bureaukrati, der kan opstå i kølvandet på et egentligt nyt statsligt tilsyn. Nu skal man selvfølgelig ikke læse det, som djævelen eller fanden ville læse det, men når man tænker tilbage på tidligere tiders tilsyn på området, kommer man jo til at tænke på 20 inspektører i cottoncoat, der går rundt og kigger ind ad vinduerne med en lup. Det er nok ikke den måde, man skal forstå det på, men jeg bed mærke i ministerens bemærkninger om prismærkningsloven og revisionen af den, og lige så vel som markedsføringsloven i dag hører under Forbrugerombudsmandens tilsyn, ville det måske være naturligt, at når der skal ske en revision af prismærkningsloven, kunne man overveje at lægge også den hos Forbrugerombudsmanden. Jeg synes, det måske kunne være et naturligt sted at lægge den.